

Υπόθεση C-68/92

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

«Φόρος προστιθεμένης αξίας — Έκτη οδηγία —
Παροχή διαφημιστικών υπηρεσιών»

Έκθεση ακροατηρίου	1 - 5882
Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα C. Gulmann της 13ης Ιουλίου 1993	1 - 5890
Απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Νοεμβρίου 1993	1 - 5899

Περίληψη της απόφασης

Φορολογικές διατάξεις — Εναρμόνιση των νομοθεσιών — Φόροι κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας — Παροχή υπηρεσιών — Καθορισμός του τύπου φορολογήσεως — «Παροχή διαφημιστικών υπηρεσιών» κατά την έννοια της έκτης οδηγίας — Έννοια — Πράξη προσφοράς

(Οδηγία 77/388 του Συμβουλίου, άρθρο 9 § 2, στοιχ. ε')

Η έννοια των «παροχών διαφημιστικών υπηρεσιών» κατά το άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο ε', της έκτης οδηγίας 77/388, σχετικά με τον τύπο φορολογήσεως ορισμένων παροχών υπηρεσιών, είναι κοινοτική έννοια, η οποία πρέπει να ερμηνεύεται ομοιόμορφα, προκειμένου να αποφεύγεται η διπλή φορολογία ή η μη φορολόγηση που μπορούν να απορρέυσουν από διστάμενες ερμηνείες.

Στην έννοια αυτή εμπίπτει μια πράξη «προσφοράς», όπως είναι η πώληση εμπορευμάτων σε μειωμένη τιμή, η διανομή στους καταναλωτές ενσωμάτων κινητών αγαθών πωληθέντων στον λήπτη από διαφημιστικό γραφείο, η παροχή υπηρεσιών σε μειωμένη τιμή ή δωρεάν, ή η διοργάνωση μιας δεξιώσεως μετά ποτού ή ενός δείπνου, εφόσον αυτή συνεπάγεται τη μετάδοση μηνύματος

προοριζομένου να ενημερώσει το κοινό για την ύπαρξη και τις ιδιότητες του προϊόντος ή της υπηρεσίας που αποτελεί αντικείμενο της πράξεως αυτής, με σκοπό την αύξηση των πωλήσεων. Το ίδιο ισχύει για κάθε πράξη που αποτελεί αναπόσπαστο μέρος

διαφημιστικής εκστρατείας και που συμβάλει, εξ αυτού του λόγου, στη μετάδοση του διαφημιστικού μηνύματος, πράγμα που συμβαίνει στην περίπτωση της κατασκευής ειδών που χρησιμοποιούνται για ορισμένη διαφήμιση.

ΕΚΘΕΣΗ ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ στην υπόθεση C-68/92 *

I — Νομικό πλαίσιο

A — Η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση

1. Η έβδομη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοίμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49, στο εξής: έκτη οδηγία), έχει ως εξής:

«εκτιμώντας ότι ο προσδιορισμός του τύπου των φορολογητέων πράξεων έχει προκαλέσει συγκρούσεις αρμοδιότητας μεταξύ των κρατών μελών, ιδίως όσον αφορά την παράδοση αγαθών με συναρμολόγηση και την παροχή υπηρεσιών· ότι αν και ως τύπος παροχής υπηρεσιών πρέπει κατ' αρχήν να ορίζεται ο τύπος, όπου ο παρέχων τις υπηρεσίες έχει εγκαταστήσει την έδρα της επαγγελματικής του δραστηριότητας, ο τύπος

αυτός πρέπει, εντούτοις, να θεωρείται ότι κείται στη χώρα του λήπτη, ιδίως για ορισμένες παροχές υπηρεσιών που πραγματοποιούνται μεταξύ των υποκειμένων στον φόρο και των οποίων το κόστος υπεισέρχεται στην τιμή των αγαθών».

2. Επιδιώκοντας τον σκοπό που αναφέρεται στην εν λόγω αιτιολογική σκέψη, η παράγραφος 1, του άρθρου 9 της οδηγίας ορίζει ότι:

«ως τόπος παροχής υπηρεσιών θεωρείται κατ' αρχήν η έδρα της οικονομικής δραστηριότητας του παρέχοντος τις υπηρεσίες (...)».

3. Η παράγραφος 2 του ίδιου άρθρου εισάγει ορισμένες εξαιρέσεις από την αρχή αυτή. Σχετικά με την παροχή διαφημιστικών υπηρεσιών, η εν λόγω παράγραφος 2 αναφέρει τα εξής:

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.